

## **Declarația Universală a Demnității Umane**

*Comitetul Internațional al Demnității Umane,*

- având în vedere *Carta Libertăților* (1100),
- având în vedere *Magna Carta* (1215),
- având în vedere *Confederația de la Varșovia și Articolele Henriciene* (1573)
- având în vedere *Legea Drepturilor Cetățenești de Bază* (1689),
- având în vedere cele cinci referiri la Dumnezeu în *Declarația de Independență a Statelor Unite ale Americii* (1776),
- având în vedere ‚prezența’ și ‚auspiciile Ființei Supreme’ invocate de *Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului* (1789),
- având în vedere *Legea Drepturilor Cetățenești de Baza a Statelor Unite* (1791),
- având în vedere *Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată de Națiunile Unite* (1948),
- având în vedere *Convenția Națiunilor Unite pentru Prevenirea și Pedepsirea Crimelor de Genocid* (1948)
- având în vedere *Convenția Europeană a Drepturilor Omului* (1950),
- având în vedere *Convenția Națiunilor Unite pentru Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare Rasială* (1965),
- având în vedere *Convenția Internațională a Națiunilor Unite privind Drepturile Civile și Politice* (1966),
- având în vedere *Convenția Internațională a Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Economice, Sociale și Culturale* (1966),
- având în vedere *Convenția Națiunilor Unite împotriva Torturii*(1984),
- având în vedere *Convenția Europeană pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante*(1987),
- având în vedere *Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului* (1989),
- având în vedere *Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene* (2000),

A. CONSIDERÂND că în adevărata sa natură Omul nu e animal, ci *ființă umană* alcătuită după *chipul* și *asemănarea* lui Dumnezeu, Creatorul său,

B. CONSIDERÂND că tocmai acest *Imago Dei* pe care Omul îl recunoaște în sine cu profundă venerație și respect conferă vieții umane sacralitate; și că această recunoaștere permite moralității declararea anumitor atribute ca inalienabile, de neșters în fiecare ființă umană de la concepție până la moartea naturală,

C. CONSIDERÂND că aceste atribute au devenit cunoscute în statul modern, secular ca „drepturi fundamentale ale omului”,

D. CONSIDERÂND că expresia completă a demnității umane poate fi regăsită numai prin recunoașterea adevăratei naturi existențiale și antropologice a Omului, și că această recunoaștere constituie fundamentul a ceea ce numim *civilizație*,

E. CONSIDERÂND că drepturile Omului sunt intrinseci *ființei* sale și nu produs al vreunei carti legale e esențial ca suport al libertății într-o societate liberă, și că munca depusă pentru promovarea acestui concept al demnității umane promovează astfel fundamentul tuturor drepturilor omului,

F. CONSIDERÂND că negarea *sursei* demnității transcendente a Omului în același timp cu susținerea faptului că această demnitate există este imposibilă; totuși școala umanistă seculară a încercat tocmai aceasta, iar eșecul său inevitabil a lăsat Omul în condiția precară în care nu are nici un drept inerent în afara celor conferite de comunitate,

G. CONSIDERÂND că principiul conform căruia statul e sursa drepturilor omului este o expresie a ceea ce putem numi demnitate umană inautentică,

H. CONSIDERÂND că ceea ce e sacru cu privire la Om e inefabil pentru că vine de la Dumnezeu („chip și asemănare”) care e El însuși inefabil - și că tratatele internaționale nu pot decât să diminueze Omul prin încercarea de a transpune în cuvinte inefabilul,

I. CONSIDERÂND că aceste principii sunt necesare pentru a menține *echilibrul* între drepturile individului și puterea Statului, și că astfel recunoașterea demnității Omului influențează capacitatea unei societăți de a se organiza într-o manieră virtuoasă din punct de vedere politic, garantând faptul că acest echilibru e menținut,

J. CONSIDERÂND că relația corectă între individ și stat constă în aceea că cel din urmă există pentru a-l servi pe primul și nu viceversa,

K. CONSIDERÂND că ceea ce lipsește cu precădere societății noastre e recunoașterea demnității umane, nu a drepturilor, și ca acest dezechilibru trebuie redresat,

L. CONSIDERÂND că reciprocitatea conceptelor paralele “drepturi ale omului” și “demnitate umană”, precum și interdependența lor, sunt definitiv instituționalizate în preambulul *Declarației Universale a Drepturilor Omului*: “Recunoașterea demnității inerente tuturor membrilor familiei umane și a drepturilor lor egale și inalienabile constituie fundamentul libertății, dreptății și păcii în lume...”,

1. PROPUNE CU SOLEMNITATE ca oamenii să își formeze ideile politice pornind de la cele mai înrădăcinate principii și convingeri;
2. RECUNOAȘTE PROFUND că o societate care păstrează în adâncimile sale culturale convingerea că revelația deplină a lui Dumnezeu către umanitate a fost în persoana lui Iisus Hristos, că El a creat toți oamenii egali, că porunca centrală către poporul Său a fost să se iubească unul pe celălalt, că Omul este creația intenționată de un Dumnezeu binevoitor - o astfel de societate va avea un praxis politic radical diferit față de o societate care percepe Omul drept un produs accidental și ne semnificativ al supraviețuirii celui mai adaptat, al exultării celui puternic și eliminării celui slab;
3. CONSIDERĂ CU EMPATIE că, deși credința Creștină este sursa istorică a demnității politice a Omului, cei care nu cred în Dumnezeu nu sunt lezați cu nimic în momentul în care cei ce cred articulează bazele pentru propria lor demnitate;
4. RECUNOAȘTE FERM că această Declarație nu e un vehicul pentru prozelitism; cu toate acestea numeroase legislaturi includ membri ai Parlamentului care percep Creștinismul nu ca inamic al valorilor fundamentale ale societății, ci ca având un rol fundamental în societate;
5. AMINTEȘTE CU TOATĂ CONVINGEREA că idei precum dreptul de vot universal, principiul statului de drept, egalitate în fața legii sunt manifestări specifice ale tradiției Iudeo - Creștine - chiar dacă susținătorii acestor cauze nu au acționat în mod conștient datorită unor imperative religioase;
6. SUGEREAZĂ UMIL că, așa cum sunt acceptate astăzi, aceste calități nu ar fi evoluat în mod natural în nici o societate non-Creștină;
7. SUSȚINE URGENT că eșuând în a recurge la valoarea infinită a fiecărei vieți umane, numeroase legislaturi sunt actualmente angajate în programe periculoase bazate pe o înțelegere distorsionată a ființei umane ca fatal vicioasă, iar principiile pe care sunt fondate drepturile sale sunt subminate; și că aceste programe continuă să corupă adevărata natură a Omului, erodând demnitatea și umanitatea acestuia;
8. CONCHIDE FERM că promovarea demnității umane nu ar trebui percepută greșit ca o demonstrație a excluziunii sau intoleranței față de alte religii, și că într-adevăr, multe alte religii se păstrează nealterate, iar influența lor în formarea propriului model cultural și politic poate fi în mod clar observată;
9. RĂMÂNE CONȘTIENTĂ că Civilizația Vestică nu reprezintă pur și simplu o versiune la scară mică a restului lumii, ci o colecție istorică de state, cu identități puternice, formate și influențate de Credința Creștină; și că doar prin participarea deplină, conștientă și activă a acestei Credințe în sfera publică poate fi recunoașterea acestui *Imago Dei* întretinută în mod autentic;

10. INVITĂ PE TOȚI CEI DE BUNĂ-CREDINȚĂ să facă referire în mod explicit, întotdeauna și oriunde, la faptul că recunoașterea „drepturilor fundamentale ale omului” în deplina lor capacitate cere recunoașterea sursei acestora; că adevăratele noastre drepturi își au originea dincolo de, și transcend înfinit orice cartă, indiferent cât de bineintenționată este încercarea de a le codifica; și că dintre ‚drepturile omului’, preeminent e acela de a avea umanitatea individului recunoscută ca fiind creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu,

11. INVITĂ PE TOȚI CEI DE BUNĂ-CREDINȚĂ să facă referire în mod explicit, întotdeauna și oriunde, la faptul că demnitatea Omului, și drepturile omului conferite de stat care recunosc această demnitate, sunt originare în *chipul și asemănarea* lui Dumnezeu care este în Om; în consecință, în credința că Omul creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu stă singura protecție sigură a demnității Omului ( și corespunzător, a drepturilor sale),

12. INVITĂ PE TOȚI CEI DE BUNĂ-CREDINȚĂ să facă referire în mod explicit, întotdeauna și oriunde, la pericolul iminent al unei culturi ce acceptă anumite libertăți ca fiind garantate de Stat – pentru că ceea ce e în puterea Statului să ofere e și în puterea Statului de a anula; în vreme ce cartele internaționale recunosc anumite drepturi ca izvorând din demnitatea umană, nimeni nu ar trebui să îndrăznească să presupună că astfel de carte pot fi în ele însele *sursa* acestor drepturi.

BENJAMIN HARNWELL  
Comitetul Internațional al Demnității Umane,  
8 Decembrie 2008

Tradus din limba engleză (versiunea originală) de Ingrid Grosu